

kommende Sogns Præst om, naar og hvor Forretningen er foretagen, hvilket da af denne bliver at tilføje Kirkebogen, hvoraf Udskrifter retsgyldig kunne meddeles. Den Præst, som har udført Forretningen, skal tillige uden Nummer indføre Forretningen i sin Kirkebog, af hvilken retsgyldige Udskrifter kunne meddeles.

§ 4.

Det skal være ethvert Medlem af Folkekirken tilladt at faae kirkelige Forretninger udførte i sin Sogneskirke af hvilken Præst han ønsker, naar han benytter en Tid, da den eller de ansatte Præster ikke bruge Kirken.

§ 5.

Anmeldelser om Børns Fødsel gjøres fremdeles for den Kirkebetjent, som fører Kirkebogen, og af Kirkebetjenten for Præsten i det Sogn, hvor Barnet er født. — Skudsbemaalbøger autoriseres og udfærdiges, hvor ingen anden særegen Lovbestemmelse gjælder, af den Præst, som har confirmeret de Unge. — Alle lovbestemte Indberetninger om Fødsler, Daab, Brudevielser og Dødsfald gjøres af den Præst, til hvis Pastorat Vedkommende høre, derimod skal Indberetning om Confirmation gjøres af den Præst, som har holdt den.

§ 6.

Enhver, som i kirkelig Henseende forlader sin bestfattede Præst, bliver ligesuldt pligtig at yde ham Tiende eller Tiendes Bederlag, Smaarebse, Maaest og deslige paa Landet, og Præste-Penge i Kjøbstæderne. Ligeledes blive de paa hvert Sted sædvanlige Vælsker til Kirkebetjentene at udrede af dem, som holde sig til et andet Sogns Præst. Iøvrigt tilkommer der ikke Præst eller Kirkebetjente Betaling for de kirkelige Handlinger, hvortil deres Tjeneste ikke begjæres. Dog skal Præst og Kirkebetjente være berettigede til at nyde Bederlag af dem, som lade kirkelige Forretninger udføre af en anden Præst, saalange de ere i deres nu havende Embeder.

§ 7.

Enhver Præst skal være forpligtet til, naar Kirke-Tieren begjærer det, at forsyne Kirken med Brød og Viin for et aarligt Bederlag,

hvis Størrelse bestemmes, dersom mindelig Overenskomst ikke naaes, for et Tidsrum af hvert følgende 5 Aar, efter Sognets Folke-Mængde, af den Provst, under hvem Kirkesynet ligger.

§ 8.

Ugtefolk, som attraae at leve adskilte fra Bord og Seng eller at faae Ugteskabet ophævet, kunne antage hvilken som helst Præst, de ønske, til at mægde dem imellem, og er hverve retsgyldig Attest fra ham om, at den præstelige Forligsmægling forgjæves er foresøgt.

§ 9.

Ingen Præst maa, under Paaskud af kirkelig Frihed, negte Medlemmerne af Folkekirken i den ham andetroede Embedskreds sin præstelige Tjeneste.

Magtet undertegnede Forslagsstiller (H a s) er enig med Udvalgets Fleertal i, at den i § 1 foreslaaede Frihed udvides ogsaa til Begravelse, og ikke kan have Noget imod, at den allerede, imod forslidte og magtesløse Lovbestemmelser, tagne Frihed til at høre Prædiken, hvor man ønsker, ogsaa begrundes ved Lov, samt ligeledes maa billige de i Fleertallets Redaktion foreslaaede Regler for Kirkebøgernes Førelse o. s. v., skjøndt han i Grunden finder dette overflødig og allerede forud givet: saa maa han dog i et eneste væsentligt Punct bestemt afvige fra Fleertallet, idet han forfægter, at det, som gjør et Menneſte til Præst i den kristne Kirke, er Indvielsen (Ordinationen) og ikke Kaldelsen (Vocationen), eller Beskikkelsen af en verdslig Regjering til en bestemt Præstegaard med Avling og en note fastsat Tiende.

Skjøndt nu Udvalgets Fleertal vistnok i Grunden ogsaa er enig med mig i dette Stykke, har det dog anseet det for ikke at være den beleilige Tid endnu til ogsaa at jævne dette; men jeg maa tvertimod staae paa, i det protestantiske Kirkesamfundets Navn, at enhver Levning af den papistiske Suurdeig, af